

Najboljšim se dopisati ne možu. Prepisana se pisma, oglašati itd. tako da je oblikom članka i po dogovoru. Isto tako se za prilevi. Nevi se naši poštarskih poslovima (amerga postale) na "Postansku ustaniku". Ime prenosimo i u svojih "člankova" već uvećano i ukrasno.

Konci list nedodjele na vremenu, nato taj jevi "upravništvo" u očevičem pismu, na koje se ne plaća pošta, ali se izvaja raspisati. Ekspresija:

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

G O V O R

narodnoga zastupnika Dra. M. Laganje, izreden na zadnjem skupštini političkoga društva "Edinac".

Slava našoj državi!

Zao mi je, što nisam danas tako mirnoga dana, a da bih mogao posve jasno opisati okolnosti, koja su neposrednim uticajem, nezgodnomu našemu položaju. Obrazložiti hocu samo svoje nazore o tom položaju i na koncu izreden moje osobno mnenje o tome što smatram, da bi bilo najbolje, učiniti na krajtu našeg naroda. Prešlost nasa je žalostna, ali je još žalostnija, nasa sadašnjost. Na ipak nezajedno podnijete zdvojiti radi tog, što su danas odnosaši za nas Hrvata i Slovence. Primorja tužnici, nego li bijaku prije 6 godina. Naša briga neka bude za budućnost. Mi nezajedno danas klesnimo u tada, ako se nebi ti odnosiši za budućnost 6 godina. Šeji u dobi budućeg parlamenta pobijali. Zdvojiti nezajedno makar poputale sve tice.

Što se tice mojega stamovništa u parlamentu, nemogu govoriti jedino u mojim, već ca opisući u kratko ono stanovište, koje smo zauzimali u obči svih hrvatski i slovenatski zastupnici, koje je bio poslobo nad narod u Beču.

Tu valja spomenuti i u prvom redu, da se, kako je poznato, i zastupnici diše na klubove ili stranke. Sve ta stranke imaju različite nazore i svaka ide svojim putem sa svojim ciljem. Najmoćnije, dakle i najmojerodnije jesu one stranke: klub spojene njemačke i lievica, koji brije preko 100 zastupnika; poljeklub od 70 članova i napokon Hohenwartov klub, sastavljen od različitih živalja i koji broji 60 zastupnika. Svakomu mora biti jasno, da ako se te stranke dogovore bilo o kojem planu te ako ove podupiraju vladu, tada su svi ostali klubovi nemocni i nemogu ništa opraviti proti onako složenoj večini.

Zastupnikom manjih naroda nepreostaje dakle drugo, nego da se pridruže onim, kojima mogu i hoće podupirati i koji ih teži nisu u protimbi sa probitci, dotičnoga maloga naroda, ili pak nezajim se obazirati levo ni desno i guditi neprestano samo istinu u nadji da će vlasta promjeniti svoj sustav i pomudi tamu, gdje treba. Mi zastupnici hrvatskoga i slovenatskoga jezika postavili smo se nekako u sredinu medju prve i druge. Ipak bijasno razdeljeni u tri skupine. Prije 5 godina osnovao se je pod "mojim" načelnictvom klub, u koj je stupilo nekoliko narodnih zastupnika.

Poznato Vam je, da nisu često niti dvije osobe istih misli premda je obojici ista svrha. Ako nebijahu dakle svi zastupnici našega naroda u jednom te istom klubu, odatre se ipak neznač zaključivati, da je radi tog jedan između nas veći poštovanjak, nego li drugi. Svakto bo se ja mislio, da na onaj način, što si gđa izabralo za svoje postupanje, uzagnegne najbolje vratiš svoju dužnost. Nekođi od naših zastupnika pridružili se god. 1891. Hohenwartovom klubu. Rekao sam: nekoj, jer drugi, koji nestupao u taj klub, zastupali su također veliko manjčavovo narodno. Ja i drug mi Spinčić pripadali smo ovim poslednjim. Na nisam bio naime ni kada članom Hohenwartovog kluba, jer sam mislio, da njegov načelnički neće nikada koristiti našem našem narodu, i jer sam smatrao u obči skušnu nepotrebom. Gledaš koristi, koje je pružala ta skupina našemu narodu, mislim, da se nisam prevario, kako se nisam obči nikada prevareo, kada sam poslušao svoju saviest. Ovdje iztječem ujedno, da bijasno mi narodni zastupnici učiši o dobri prijateljiji i da smo se savjesno i uzajamno podrupirali gđejeg bijaše to potrebno i moguće. Pokojni zastupnik Klinić je

podupiratjem, a to vredi napose gledati.

Dr. Grigorčić i Naberga je.

Je li tako pravo i u međustanju, da estane

svakog

zastupnika evđe, drugi tamo, a treci negdje dragđe, o tomu da se izjaviti malo kasnije.

Nase djejstvovanje u carevinekom vjeću

poznato je obesdoši; dielemonice odatre, što su izvještivali časopisi o pojedinih sjednicama carevinekom vjeću, a dielemonice

odatre, što smo mi sami o tom izvestili

naše birače. Ovdje se dakle nemogu uputiti u potankost, jer mi to ne dopušta viši mili.

radi toga mora se to temeljito promjeniti

da se nadaljši položaj je upravo nosećen a

Slovečkom istre nije skoro više moguće

da živiti.

Prešao bih slavnu skupština, da prihvati rezoluciju, u kojoj bi izjavila, svoje

negodovanje, što c. k. vlade usprkos tolikih naših priziva, nemisla svecga sveta

stava. Na to smo prisiljeni, ako uvažimo,

da je u Istri iradečtva klika, svemoguća

i da se, kako je već prije spomenuto naš

predsjednik, neplasi niti umorstva. Umor

stva jedino radi toga, što je malidje pje

vao nedruži hrvatsku pjesmu. U letnici

bio je Ostromak u Labinu žrtva narodne

pjesme!

(Konačni zlodi)

stove iščekati pedjeljivo. Za tom dnevnim, pačem zanosa pjesmom sve se jegnivo.

Slovenska novina "Soca" piše: "Dvini Dalmatinčki Žejkal" ate pala dva gospoda (g. Bože Dubrović i g. M. Brajčić) i obdržano dovršenje; to obišča, prekrasna skladba je izvala "upravo vikarsko pojavilo". Posto se i ova pjesma u ukroku, s kojega i "Lakk's nod" nije moglo pjevati na orkestar, kako je bilo u programu glazbenog, pratjuju na glasoviru pozvani glazovirac g. Miroslav Grossman, učitelj u Kastvu. Prigodom izvajanja tog komada bijaše takva tisina u svih prostorijah "Zore", da bi se bilo čulo i maha, da je dvoranom probraza.

Pjesme "Predstobi Bož" od M. Brajčić i "Nekaj na gradi" od V. Klaića pjevane su bile najvećom točnošću i pjevajući su bile početkom nagradjeni.

Zadnja točka biranog programa bila je: Prizer i duet iz opere "Zvezda" od Iv. pl. Začića, koji je vojnički orkestar vrlo povoljno izveo.

Cao sam pripovjedati, da je ovo bio prvi koncert u Opatiji, koji je u svih točkach tako krasno izveden i koji bi tako sjejno izradio bio. Tim je dakle učiteljstvo potičalo drugi uspjeh!

Po dovršenom koncertu slijedio je ples, koji se otvorio sa narodnim plesom zvanim "Kratčak". Plesalo se sve u testo, nastao je putjem sumračja i kad je već glazba pošla da oispodine, mlade gospodice i gospoda ne bijaju utradjeni no u sviranju glazoviru nastavile ples, dok je sevanuo bili dan. Svakomu onomu, komu su lagane noge, koma srce, svaka držiće, da, cijelo biće na i najtanji, jedvačaju glasak glazbe mogao se naplesati do male volje. Takvih bilo je obojega spola, koji su baš znali koristiti ljepon prirodom.

III.

Druži dan 20. avgusta.

Program glasio: U 7 sati u intro sa stanak u kavani "Seitz". Na kretenom mjestu nisam bio medju prvimi, jer mi konak bio dak u Voloskom. Kad sam došao, našao sam već ostale sruću kavu, — plijec lulu.

Čim je 8 sati odbilo, udari zvonti u zvoniku sv. Jakova u zva zvona. Podignemo se i, okrename, ne čekajući jedan drugoga i ne brinčaći, da li nije još koji ulijan u sladki san. Crkvica svetog Jakova nalazi se sred općinskog parka, na najljepšem prostoru, o koju čini mi se zadivlja se nečije oko. Unijemo. Sv. meseč prikazivanje je častil: Čiković, kapelan općinskog, a pjevao maleni mješani sbor pjevačkoga društva "Lover", uz pratnju vojničke glazbe. Sbor pjevao je lepo, na mješani čast i hvala gg. pjevačicama i pjevačima. Ne može im se poreći, da su vratre sile, kad su komad, koji ih je stajao došli trud i muke, onako lepo, da ravnalno izveli. Samo za Željeti bi bilo, da bi sbor u buduće mogao mnogobrojne nastupi.

Što da pak, nakon o crkvenom obredu? Poslužiti cu se dozorec onim, što same slovenske novine pišu, što su sami ocutili, a glas: "Cerkveni obred na ţeljeli, bit će, tabi, narodu i domovini na pred oltarjem, bilo je u milozvuci hrvatski, n. pr. molitvo pred berilom, bero, evangelij, gloria, vera, sanktus, oče naš itd. Vsi odgovori na koru su tadi hrvatski. Taka služba božja je vernikom umiljiva, sega do srca in pospešje pobožnost. Kdor je tako sluzbi nasproten, kdr je heće odpraviti, kdr jo je imajo, ali šovići sbor uz pratnju orkestra, morala je se upira ondi, kdr bi jo tadi radi imeli, a to s ukroku, što se kupalista tak ne pospešje pobožne službe božje, ne glazba razpalja, pa sbor nije mogao smiti koristi sveti stvari".

Da je na nj. ev. misi u hrvatskom pokrovu ova teksta dito se, "Učitelj jeziku izvaređeno djelovala, lako će mi sklopiti sbor učitelj, protutuši, eko napomenem, da slovenska društva kotara Volosko" u čast svakog protutuši, eko napomenem, da Slovenscem po gosp. Eminu izbjegavanju po sam na svoju oči, vidio nekome od gozdravu pjesmu, koju se, zatim medju gospode sjati, se biser suzu, radostnicu.

Izvor: "Lakk's nod" od V. Lisinškoga, koju je imao pjevati maleni inženjer Šović sbor uz pratnju orkestra, morala je se upira ondi, kdr bi jo tadi radi imeli, a to s ukroku, što se kupalista tak ne pospešje pobožne službe božje, ne glazba razpalja, pa sbor nije mogao smiti koristi sveti stvari".

Mjesto ova teksta dito se, "Učitelj jeziku izvaređeno djelovala, lako će mi

Osim gg. učiteljica i učitelja, bilo je prisutno i domaćo gospode. Ob 10 sati zaborao se ljepli broj gg. učitelja i učiteljica u krasnim prostorijama „Zore“, da je prisutstvovalo glavnom zborovanju. Predsjednik „Zavezne“ g. L. Jelenc otvorio je skupštinsko pozdravljanje skupštine, sjetio se blagopokojnog nadvojvode Karla I. Ljudevitija, smrću kojega zadele je velika nesreća prejasa vladajuću kuću Habsburga. Skupštini dozovu se tražilični slava.

Svojim posjetom počastio je skupštini c. kr. kotarski poglavac g. A. Fabiani i pratinji c. kr. kotarskog školskog nadzornika g. Fr. Ursića, koji je g. predsjednik također u svom govoru pozdravio.

Prisutni su bili i državni zastupnici gg. V. Spinčić i Kobler, te zastupnik g. Slavoj Jenko, profesor g. Fr. Franković i g. Kante.

Pozitivno elusban i često povlađivanje bio je vrlo krasni i lepo sastavljen govor o „sajnjem gmotnem stanju slovenskega učiteljstva na koncu razsvetljenega devetnaestog stoljeća“ g. Jor. Ravnikara, nadučitelja iz Mokronoga iz Kranjske. Njegove rezolucije glase:

1. Oslanjajući se na juvre bezbrojno putu navedeni paragraf državnoga školskoga zakona od 14. maja 1869. godine zaključuju VIII. glavna skupština „Zaveze slovenskih učiteljskih društava“ u Opatiji, obziru na to, da slavni zemaljski zabori učiteljima nikako neće da place tredje tako, da bi sve svoje sile mogli posvetiti izključivo samo svoučnju zvanju i da im u istinu bude moguća svoja obitelj prema svomu stanu, prema mjestinstvenim okolnostim uzdržavati, kako to određeno zahtjeva gori imenovani paragraf, umoliti visoku c. kr. vlastu, da blagoizvoli školu pribititi pod svoje područje, to jest, pučku učionicu nek se podstavi (postane državna).

2. „Zaveza slovenskih učiteljskih društava“ za postignuće toga cilja neka stupi u dogovor svim zemaljskim učiteljskim društvima, odnosno zaverzani društva svih austrijskih pokrajina, te neka onda skupno svu potrebnu poduzeće.

3. Sva ta društva neka visokomu c. kr. ministarstvu za bogoslovje i nastavu predlože „skupnu spomenicu“, u kojoj nek se odkrije žalostno materijalno stanje svega pučkoga učiteljstva u Austriji.

4. Ako učiteljska društva — odnosno „zaveze tih društava“ pronadu za potrebu i koristno, nek se u to ima posjeće do visokoga c. kr. ministarstva bogoslovja i nastave — da padače do Nj. Vel. presvjetloga cesara deputacija, sačojeća iz toliko članova, koliko Austrija broji pokrajina.

Sve četire rezolucije bila su jednočasno primljene, s dodatkom gosp. Jak. Dimnika, učitelja iz Ljubljane, da se lepo izvešće dada otišnuti u razinu novinah i odpošlje svim državnim i zemaljskim zastupnikom, školskim i zemaljskim višim i nižim oblastima.

Bože daj, ne ostao njegov glas, a naš, koga s njime podižemo, glas vapijugeća u pustinji.

Na temelju nejakva pisma stigla izvestitelju iz Gorice, crtao je precnimi bojami nekoje tamnošnje školske razmirice, no kao neistinitu, dokako ne upisati to gosp. izvestitelju u grieh, odakle je tajnik tamnošnjeg učiteljskog društva gosp. Ign. Križman, a uređak „Soče“ gosp. A. Gabršček, dozvolom skupštine razjasnio je obširnije cijelu stvar, u obrannu uzev sebe i nekoje vrijeđne odsutne ličnosti, na koje se podio napada.

Nakon dovršene razprave o gori navedenoj prvoj točki dnevnoga reda, zamolio je rieč c. kr. kotarski poglavac, zahvaliv se, pozdravio skupštini u slovenskom jeziku lepim nagovorom. Skupštini mu poprave govor sa „živio“, našto se udalji sa c. kr. školskim nadzornikom.

Iza togog pozvao je g. predsjednik g. Franu Praprotniku, nadučitelju iz Možijuza iz Štajerske, da pročita svoju razpravu „o razgjavi zadržaji“. Gosp. izvestitelj ne samo da je zadivio svojom vrlo obširnom i vrlo krasnom razpravom, no jošte većna tim, što je cijelu svoju razpravu predavao iz glave. Svoju je zadužinu dovršio vrlo povoljno. To ne zaključujem izjavljajući svoje mišnje, no iz toga, što mu je skupština tečajem govoru često odobravala i povlađivala, a na koncu po jedinci arđano mrećitali. Živio!

Kao što prva razprava, tako će biti i ova, što je ekspertina jednoglasno prihvaćena u učiteljskih listovih i u „Primorju“.

Kako to obično, tako je i za dojodu god. odločeno, da se uima glavna skupština obdržavati u drugoj polovici mjeseca kolovoza.

Pošto su gospoda Božo Dubrovčić i Fr. Rubeša bila zapričena prisutstvovati do konca skupštini delegacije vježbani

pjevanja, to su svoje predloge predala poziv: gospodo Izvođicu unici, objed je gotov!

Prvi predlog g. Boža Dubrovčića glasi: Neka se odbor „Zaveze“ zauzme kod nadležne školske oblasti, da se u svih poljoprivrednih kotarih, prasnicu izjednače, a gdje nije moguće, da započnu najduže 16. kolovoza.

Ovaj predlog ide za tim, da bude omogućeno prisutstvovanje „Zavezino“ zborovanju svim onim učiteljem, koji bi to želili.

Nam u voloskom kotaru i onim u kopriskom 1. septembra započinje ponika, u puljskom čini mi se petnaest dana, kasnije, docim onim u losinjskom i pažinskom tekrar 21. septembra, počinju praznici. Uzme li se u obzir topilinu, usled koje su u prvih dviju kotarib praznici uređeni, što je mislim najjedrađnije i za ostale g. učiteljice i učitelji, kako si koji izabralo mjesto. Bože nas na broj 80.

Ljepli stol, još ljepli i bolje volje, svijetlost i vesela lica. Sto smo jedi, toga budi i bogome ne znam reći, no da je bilo dobro, ali zato znam, kojim se redom naždravljalo.

Znali smo, da će upravo ta okolnost mnogoga zadržati, da neće moći prisutstvovati slavljiv učiteljskom cijelu Istre, ali ipak nismo nit u nju nagadnuli, da će se ih tako malo pozivati odzavati. Obazirući se na desno i lijevo, nismo mogli, što na žalost iztežimo, opaziti no trojček učitelja Hrvata iz cijele Istre sa kvarnerskim otoci i to dvojicu iz puljskog, a slučajno jednogu iz pažinskoga kotara, koji su bili od početka do kraja prisutni.

Mnogi učitelji bili je službom zapriječen, nekoliko ih vojničkim vježbama, koje držimo izpravnim; mnogogu neću reći da nije u „sajnjem gmotnem stanju“ kod kuce, zadržalo, ali ipak opaziti se moglo, da je mnogi brilliraju svojom odsutnošću, koga ništa od navedenoga nije zadržalo. Neću dalje, jer bi možda i odviše rekao i javnosti predao, što nebi bari najugodnije djelovalo, nego završnjem: „Bit će dobro — mičimo se samo. Pečeni golubi unikom ne padaju u usta.“

Drugi predlog glasi: „Neka odbor „Zaveze“ potakne pojedina učiteljska društva, da delegatom pribave posebne vidljive znakove“ u bojali ili kako već učudnim pionadju, sa nadpisom „učiteljsko mjesto u“, koje znakove ima se nositi prigodom zborovanja „Zavezne“, da se bude edinom opaziti moglo, od kud tko dolazi.

Prvi predlog, kano i ovaj bio je bez ikakvoga obrazloženja jednoglasno prihvaden.

Ljepla mi se prilika pruža, da cijene gospodine i gospodice kolegice i gospodice učiteljice ručnih djela već sada upozorim i umolim, da se zamisli u ovaj drugi predlog, pak da te vanjske vidljive znakove sa svoja družava čim ljepeš izvedu, ili da bolje rečem izvezu, bit ćemo im vrlo zahvalni.

Gosp. je Fr. Rubeša predložio: Neka skupština već danas izabere jednog delegata, koji će „Zaveznu“ zastupati kod skupštine češke „Zavezne“, tim bo dema se najljepše odznoti braći „Čehom“.

Predlog je jednoglasno prihviten. Delegatog bio je izabran, jer poznaje češki jezik, prisutni g. Radoslav Knaflić, nadučitelj iz St. Lenarta iz Štajerske.

Gosp. And. Gabršček, urednik obecnog dozvola dobitavši voznu kartu II. razreda za tamo u natrag. Živio!

Predsjednik digne sjednicu oko 12 sati, nasto se odabere svu osim delegata, koji ostanu, da biraju novi upravni odbor, pošto prvi dan nije bilo kada.

Bili su izabrani: g. L. Jelenc predsjednikom; g. Kr. Bogor, II. namještnikom; g. Ant. Porekar, II. namještnikom; g. Drag. Česnik, I. tajnik; g. Ivan Šega II. tajnik; odbornici za Kranjsku gosp. Jak. Dimnik i Jernej Ravnikar; za Štajersku gosp. Anton Petriček, Ant. Gruša i Fr. Kochek; za Primorje gosp. Ign. Križman, Ant. Berginc i Božo Dubrovčić.

Izbor upravnoga odbora dovršio se oko 12 i pol, a tim i rad delegacije i glavnog zborovanja, koga sam u kratko u glavnom ocrtao. Potanje bili će opisan u strankovima učiteljskih novinara. Željeni je uspjeli svestrano postignut, što sa zadovoljstvom mogu izteknuti.

Odmah iz dovršenja zborovanja nje koja se gospodine odupre parobrodom na Rieku, da onda mogu već primi vlastom odputovati i u petak biti na dobu u učionici.

Skupni objed — banket bio je uređen na 2 i pol sata poslije podne, zato se ostali kojekuda razdjeli, a nekojko sakupi se u hladu zelenu lovorku pred kavanom „Seitz“, ako poznatog željivdije učitelja Fr. Martelanca. Sipao salo i doskočio koko, da su svi, kako se kaže: puni pucali od smeha. Oko njega sve se već kolo kupilo, dok ga nije razjerio, upravo sudrugove, kličemo: u dobr čas! Šepić, Vizintin,

Idrija. Pošto zapričen primstveni saborovanju, želim što boji myojek! Svetiščić, mukica!

Treći dan: 21. augusta.

Program. Izlet po moru oko otoka Krka u Senj, a odavde po mogućnosti u Bakar, na Rieku, gdje će se modi mukati oni, koji odlaže brzinu vlastom i među u Opatiju.

Vadića nas razatala se dragog dana, dačape i s nekojimi, koji su otigli na Rieku za pozdravom: „do vidova satra“ mogu reći, svak ti je samo o izletu govorio, a za cijelo manji i smišao.

Kao što sam ja, sjeđar na jedan, dok još danica nije pomolila lica, jošte u smrskoju iz postelje, da viđi, da li nam:

Ljepo sate puc zora,
Ljepog jutra svrće danak“.

O 6 i pol sati u jutro imao je doći parobrod iz Rieke u Volosko, taj akreti izletnika iz Voloskoga i iz Kastavčine, kojih se samo iz Mihotića, Rakavca i Kastva u 50 spremalo, svratiti se tada u Opatiju i tu ostale uzeti, pa od tdu zaploviti preko „Kvarnera“ ravno pre srednjih vrata. Oj divot! Oj krasote! uz cikl tambarice, pjevanje, smiek, šala, prijatelji domjerat ploviti našim morem! Covicak snuje, a Bog bogje, veli nađa rječ Tmaste oblačine — pjevace se more, sve naša rojaka snove razplovali i mnogoga nas veselje i radosti lili. Urečenoga i lepo zamislenoga izleta nije bilo.

Jedan učaj.

Učvlijenoj majci i spomeni

Oktavijana Ostromana

dan 2. pr. m. na lošinjskom trgu od občinskih redara nemilosrdne numeracije.

Znam da ti knuto kvarti,
Jadnike starice majko!
Tužno nestajne srce,
Što ga neslijemo ramije.

Ljudske bijene,
Prije će svant kolici,
Kome podreže zile
Motikom ostrom, te neća
Primet već zaka — no tebi se

Rama zaciplit.
Državom rukom a okom
Suzim si rubje svom sunu
Spremala za put i šav ti
Zapeo često i tada bi

Šutnila na zlo.
Ali bi varava nada
Brzo razpřila slutja,
Rišuć u život ti masti
Starackih dama svu spokojnost

S milim jedincem.
On se s daleka vratio
Putu, po prita za zimljih
Vedeti dugih o svemu,
Što ga doživje otinjuc se

Za korn hlijeba.
Plamen što bukti i svjeća
Odje strah, te obuze
Tebe i vrahni ti draga,
Čedo što ljuja u kolveći —

Kad on spremaju
Blesne orkane i druge
Nezgoda, ter bi vrešeno
Samo taj čas se od predje
Lako ohulio, tbi bi ipak

Hrvalla Bogu,
Što ga izbavi te ne će
Trebat već na more podi
No će na smrtnom času
Trude ti veđe zaklopiti

Dobi jedincem.
Tako si anatira njuja!

Družiće okrutna zbilja
Sudila. Manje bi, znam, te
Boljelo, da je u valovim,
Nego onako

Svrljio tužan. Okovo
Spomen će trajnija, sveta
Ostat mi, dokli u lati
Bude Hrvata i jednoga. —

Slava Lošinja!

Vredniji oprat će znati
Ljagu, što neviđeni svim ja
Namali. Slava i tebi,

Biedna sreto, mučenice!
Bog te ofjeći!

Srećna, što sinak ti nije
Majčina izdvo mlička.
Nego je Višenjemu dušu.

Predao, što je raij sovo
Hrvatku, pjesmu!

U. I. Džanski.

DROGERIA
na debelo i droboj
G. B. ANGELI
TRST
Corso, Piazza della Loggia 1.
Odelikovana fayerna čepčev.
Velika zaloga oljnatih bavri, lastni izdelki.
Lek za kože, z Angleškega, iz Francije
Nemčije itd. Velika zaloga slink bavri, (in
tubetti) za alkajce, po ugodenih cenah. Lek
za parkete in pode.

Mineralne vode
iz najbolj znanih vrelcev kakor tudi romansko Švejpio za izpeljanja itd.

FILIALKA
C. Krt. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.
V vrsta, papirjih na 4-dnevni odšak 2%
8% 20% 2% 8% 8%
za pisma, katera se morajo isplačati v sedanjih
bankovnih avstr. velj., stopijo nove obrotnoste
tako da kreposti s dne 5. februarja, 9. februarja in
junija 2. marca t. l. po določeni objavah.

Okržni oddel.
V vrsta, papirjih 2% na vsako svoto.
V napljenih brez obresti.

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Beč
Kukur za Zagreb, Arad, Biella, Galicou, Gradeo,
Sibiu, Inomost, Celje, Ljubljana, Liss, Gleman,
Rothenberg, Saar in Bolognard, — brez troškov

Kupnja in prodaja
vrednosti, divisa, kakor tudi vnovčenje kuponov
proti odbitku 1%, provizija,
nakass vseh vrst pod najusmernejšimi pogoji.

P r e d u j m i .
za jamčeno listino pogoj po dogovoru. Kredit
na dokumente v Londonu, Parizu, Bernu
ali v drugih mestih — provizija po
jako umostnosti pogojih.
Kreditna plama na Katerokoli mostu.

Vložki v pohranico.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati
ali srebrni donar, inozemski bankovci itd. — po
pogodbi.
Načina blagajna izplačuje nakaznine narodne banke
italijanske in italijanski franki, ali pa po dnevnom
cenu.

Trst, 2. februarja 1890.

Javna zahvala.

Iz dubine prežaloščena moga srca najusrdnije zahvaljujem se
svima prijateljem in znancem, koji nastojoše bār donekle ublažiti moju
pretežku bol, nad preranim gubitkom nikuda nezaboravljene i pre-
mile mi supruge.

Marije Špehar rodj. Ivošić

Srdačna hvala častnim otcem Franjevcem iz Košljuna, na čelu
im častnemu otcu Filipu, koji zastupaše odsutnog župnika i kape-
lana; hvala puntarskom puku, koji listom izkaza poslednju počast
premiliem zemnim ostančima pokojnice i tim dade meni znak sučuti
i sažaljenja, odake sudim, da se puntarski puk nježio takoj neglo
razstatiti s njom.

Nada sve pako zahvaljujem velecijenenom i uzornom ravna-
jućem učitelju g. Antonu Ručiću, njegovoj suprugi učiteljici Karo-
liji rodj. Bozanić, kao i cieľom im uzor obitelji, koja uz mnoge ostale
izkaza mi baš ovaj put najeće ljubav u gorkoj inžalosti, koju
ljubav njima nikada neću zaboraviti. Bog svima strošku napisao!

Prežalošćeni

Petar Špehar, suprug

sa kćerkama dvogodišnjom Zorkom i jedogodišnjom Jelicom.

U lijekarni E. Tomaja nasljednik

A. VINGER

u Zagrebu, Ilica broj 12.

dobivaju se osim svih ostalih liekova nekoji običe prokušani i vrlo koristni osobite preparate vredni liekovi:
Mazilo proti kostobiljil ili protinu, thromboflebitis
kadan i trganji kosti, ukončnosti ili grčevom u lili, boli u kokoši, krifical, kostom pogancu, probadanju, lymphatitom
nasebam. — Cijena 80 novč.

Sladka voda za kašalj ili breh i za prsa,
kojim se lieti kašalj, prehlada ili katar, prehlada plužni, teško di-
anje, promuklosti, glijan, sprijavljiv. — Cijena 80 novč.

Pojačeni Željezoviti sirup dijeljenje proti slabosti, bljeđosti, krofotolosti, poduhlosti, dijetnoj krvljavioti, ženskim bolestim, slabokrvnosti, nemoci. — Cijena daliči 1 for.

Pojačene švedske kapljije ili švedska životna tinktura (Lebensessenz) Ovisno se
o lieti kašalj, prehlada ili katar, gospodara pre-
paratim za konjski keh ili kašalj, za volove, krave i svinje, za
segano čišćenje za objavljanje ljudica i probave, kada blago neće
radno zdraviti, pa se napuhnu. Krave davaju od njega viši i bolje
mlaka, konji postaju člji i jači. — Cijena jednoma omotu 45 novč.

Svajecna pilulice najsegurnije sredstvo za čišćenje i sanjenje ljudica i života
za čišćenje i sanjenje ljudica i života, za
čišćenje proti zapekljeni, navali, krv u glavu
i prsa, tromostil i tečnil. — Cijena skatalice 70 novč.

Mazilo za blago osobito za konje i volove proti kolosteni boli, agrenim, nategnutim žilam, nekovenosti i ostekli posilje telkoja napora, za objavljanje i okrepjanje žila i živaca. — Jedna daliča 80 novč.

Tekućina proti izpadanju vlasí uvrijeđene i korene vlasí, odstranjuje pruhni i porijeđe rast kose. — 1 flasa 50 novč.
Mast proti lišaju, krajama, perudini i ospitinsm. — Jedan lončić 50 novč.

Fine parfume, mirisave vodice, razne pomade i boja za farbanje kose, da sledo kose pocrne, fine sapune, praške
za gospodje, sredstva za poljepljavanje; praške za čišćenje zubi, tistine za zube, od kojih zubi poboljšava.

Spužve za umivanje, kefice za zube.

Razne sprave iz kaučuka, bandaže, povoje za rane, pojase, kiruržke sprave.

Ruskog čaja, sinog Jamaika-Ruma, Malaga-vina, francuzskoga Cognaca.

ZALIHA MINERALNIH VODA

Sve po novnah oglašene medicinske specijalitete.

Tko naruči za pet forinta vrednosti, placam sam poštarinu.

KOTER

podpuno opremljem od bačva 19 — 10, čvrsto
i dobro sagradjen. 1892, od izabrane hrastovine,
odijere bakrom s galvaniziranim željezom
zaplaćen (fodruto) žutom omjeri, uvrten
po austrijskom "Veritasu" u razred A (14
— 12). P. I. I. prodaje se u Kraljevici. Potra-
jne obavestji daje bredovljasnik I. Arčanin,
Kraljevica.

Sve vrsti

tambura

dobivaju se kod tvrdke

J. Stjepušin
SISAK

Cjenike šaljem na zahtjev
svakomu franko.

Skladište pisacog papira i drugih pisarsko-uredovnih potreboća za
občinske, kotarske, sudbene, školske i druge urede propuća

ANTUN JERETIĆ u Gorici

Semenička ulica 3.

Vlastita knjigovežnica i zavod za crtanje knjiga
Zalih lampijona u narodnih bojah po umjerenoj ceni.

Prenzima i izvršuje sva naručbe brzo i točno, te šalje nepoznatim proti po-
potu, učeđu, občinskom uredom itd. pak je popratnicom.

Sve potreboće za učionice, kao pisanki i risanke, koje izrađuju iz dobrog pa-
pira, prodaje uz umjerene cene.

Na zahtjevanje izrađuje svećice i sa hrvatskim napisom.

Preporuča se toplo rodoljubivo i občinstvu

Tiskera Dolenc